

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน อันมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงหรือเป็นฐานในการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานอื่นของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประเมินราคาทรัพย์สิน สมควรนำหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่บัญญัติในประมวลกฎหมายที่ดินมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อประโยชน์
แห่งรัฐ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มี
น้ำด้วย

“สิ่งปลูกสร้าง” หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ตึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น
ที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้ หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรม

และให้หมายความรวมถึงห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่ได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์แล้ว หรือแพที่บุคคลใช้อยู่อาศัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การประเมินมูลค่าทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นำไปใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงหรือเป็นฐานในการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานอื่นของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสรรพากร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินหรือวิชาการที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมธนารักษ์เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักประเมินราคาทรัพย์สิน กรมธนารักษ์ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สินภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖

(๒) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดแนวทางในการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สิน รวมทั้งการอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) ให้ความเห็นและคำปรึกษาแก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่มิ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคล

ล้มละลาย

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินหรือวิชาการที่เกี่ยวข้อง อีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักประเมินราคาทรัพย์สิน กรมธนารักษ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด สรรพากรพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิชาการประเมินมูลค่าทรัพย์สินหรือวิชาการที่เกี่ยวข้อง อีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ธนารักษ์พื้นที่ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่จังหวัดใดมีสรรพากรพื้นที่มากกว่าหนึ่งคน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้สรรพากรพื้นที่คนหนึ่งเป็นกรรมการตาม (๒)

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินและจัดทำบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามมาตรา ๑๔
- (๒) พิจารณาคำคัดค้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามมาตรา ๑๘
- (๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการในการดำเนินการตามหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๔) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการปฏิบัติงานของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับวรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับบวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด โดยอนุโลม

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด พ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินซึ่งเป็นที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัด พร้อมทั้งจัดทำบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สิน และแผนที่ประกอบการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

การกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีและแผนที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ให้ประธานคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด ประกาศใช้บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินที่จัดทำตามมาตรา ๑๔ โดยต้องกำหนดวันเริ่มใช้บัญชี ณ วันที่ ๑ มกราคม และประกาศล่วงหน้าก่อนวันเริ่มใช้บัญชีเป็นเวลาน้อยกว่าสามสิบวัน

บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินที่ประกาศใช้ตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สี่ปี ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิด ณ สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอและที่ว่าการกิ่งอำเภอ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น หรือสถานที่อื่นใดที่คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดเห็นสมควรให้มีการปิดประกาศเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันเริ่มใช้บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการประกาศใช้บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดจัดส่งบัญชีดังกล่าวแก่หน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(๑) กรมธนารักษ์และกรมที่ดิน เพื่อให้ประชาชนตรวจดูได้

(๒) สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา สำนักงานที่ดินอำเภอหรือกิ่งอำเภออย่างน้อยแห่งละสองชุด ทั้งนี้ เฉพาะท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานดังกล่าว เพื่อใช้ประโยชน์ในการคิดคำนวณราคาประเมินทุนทรัพย์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๓) หน่วยงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดอนุมัติให้จัดส่ง

มาตรา ๑๗ ให้กรมธนารักษ์จัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินของทุกจังหวัด และสำนักงานธนารักษ์พื้นที่จัดให้มีข้อมูลดังกล่าวเฉพาะของจังหวัดที่สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ตั้งอยู่ เพื่อให้ประชาชนตรวจดูได้

มาตรา ๑๘ เจ้าของทรัพย์สินที่ได้มีการประเมินมีสิทธิคัดค้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สินต่อคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นได้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ โดยต้องยื่นคำคัดค้านต่อเลขานุการของคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการคัดค้าน ทั้งนี้ ตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ การคัดค้านการประเมินมูลค่าทรัพย์สินให้กระทำได้ เฉพาะกรณีที่มีมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินที่ประกาศใช้ สูงกว่าหรือต่ำกว่าราคาซื้อขายปกติในท้องตลาดเกินสมควร เพราะเหตุดังต่อไปนี้

(๑) การระบุพื้นที่ ลักษณะ สภาพและทำเลที่ตั้งของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างไม่ถูกต้อง หรือ

(๒) การประเมินมูลค่าทรัพย์สินไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดพิจารณาคำคัดค้านตามมาตรา ๑๘ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน

ในการพิจารณาคำคัดค้าน ให้คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดมีอำนาจเรียกผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำหรือส่งให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ตามที่จำเป็น หากผู้คัดค้านไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดมีอำนาจสั่งยกคำคัดค้าน

มาตรา ๒๑ เมื่อคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดพิจารณา คำคัดค้านตามมาตรา ๑๘ แล้ว และเห็นด้วยกับข้อกล่าวอ้างในคำคัดค้าน ให้ดำเนินการแก้ไข การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่มีการคัดค้านให้ถูกต้อง และให้ประธานคณะกรรมการประเมิน มูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สิน ที่ประกาศใช้เวลานั้น โดยให้มีผลนับแต่วันที่ยื่นคำคัดค้าน ทั้งนี้ เฉพาะรายการที่เกี่ยวข้องกับ ทรัพย์สินที่มีการคัดค้าน และจัดส่งให้แก่หน่วยงานตามมาตรา ๑๖ ด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดเห็นว่าคำคัดค้าน ฟังไม่ขึ้น ให้มีคำสั่งยกคำคัดค้าน

ให้คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดแจ้งผลการพิจารณา เป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบโดยเร็ว

คำสั่งของคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๒ ในระหว่างเวลาที่ใช้บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินของ จังหวัดใด เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า

(๑) ราคาของทรัพย์สินที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด แตกต่างไปจากมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามบัญชีดังกล่าวมาก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกฎกระทรวง หรือ

(๒) มีทรัพย์สินใหม่เกิดขึ้นและยังมิได้มีการกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สิน นั้นไว้

ให้คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดของจังหวัดนั้นพิจารณา กำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว แล้วให้ประธานคณะกรรมการประเมิน มูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมมูลค่าประเมินของทรัพย์สินนั้นในบัญชี กำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินของจังหวัดที่ประกาศใช้เวลานั้น

ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับ กับการส่งบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการคัดค้าน การประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามวรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้มีการประเมิน มูลค่าทรัพย์สินอื่นนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ ได้

ในการประกาศตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุถึงประเภทของทรัพย์สินและวัตถุประสงค์แห่ง การประเมินมูลค่าทรัพย์สินนั้นด้วย

การประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐอาจขอให้กรมธนารักษ์ ดำเนินการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะก็ได้

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน กรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สอบถามหรือเรียกให้บุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง หรือขอให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่น เพื่อประโยชน์ในการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

(๒) เข้าไปในที่ดินของบุคคลใด เพื่อทำการสำรวจและตรวจสอบสังหาริมทรัพย์ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น โดยต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และในกรณีมีความจำเป็นต้องเข้าไปตรวจสอบในโรงเรือนหรืออาคาร ไม่ว่าจะมิได้อยู่อาศัยอยู่ในโรงเรือนหรืออาคารดังกล่าวหรือไม่ จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงเรือนหรืออาคารดังกล่าวก่อนด้วย

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน กรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดปีที่เริ่มใช้บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินเป็นครั้งแรกพร้อมกันทั่วประเทศ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการประกาศใช้บัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้เป็นบัญชีกำหนดมูลค่าประเมินของทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการประกาศใช้บัญชีตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับ เกี่ยวกับการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ หรือระเบียบ ตามพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ และคณะกรรมการประจำจังหวัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๕ ฉ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ

คณะกรรมการและคณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้
แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะกรรมการประเมินมูลค่า
ทรัพย์สินประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใด
อ้างถึง “ราคาประเมินทุนทรัพย์” “คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์” และ
“คณะกรรมการประจำจังหวัด” ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ถือว่าบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้น อ้างถึง “มูลค่าประเมินของทรัพย์สิน”
“คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน” และ “คณะกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินประจำจังหวัด”
ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี